# RECTOR
## UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
# JOHANNES JACOBUS DÖBELIUS,
Med. D. P. P. Poliater, & Facultatis ſuæ p. t. DECANUS,

REGEM REGUM, ET DOMINUM DOMINANTIUM,

IMMANUELEM VERUM,

# JESUM,

Dei & Mariæ Filium,

faſciis involutum,
fœno & præſepi impoſitum,
atq;
inter pecora jacentem,
ipſis Domini hujus noſtri Natalitiis,
Civibus ſuis Academicis,
Submiſſæ humilitatis ulnis excipiendũ, devotiſſimæq;
gratitudinis thure colendum, ſeriò ſeduloq; proponit.

ROSTOCHI, Typis Johannis Kilii, Acad. Typogr.

ALLELU-JAH! Lætamini Cœli, & exultet omnis terra! Paravit Dominus brachium ſuum ſanctum in oculis omnium gentium: & vident omnes fines terræ ſalutare Dei noſtri! Lux orta eſt habitantibus in Regione umbræ mortis! GLORIA IN EXCELSIS DEO! Verbum Caro factum eſt: Deus eſt homo, infans eſt Deus, & virgo mater. Creator ad creaturam venit, ipſe factus creatura. Cœlum linquens in terram deſcendit, qui cum cœlo terram omnem Majeſtate infinitâ replet. In tempore venit, qui ſecula condidit, naſcitur in terris, qui naſcentem terram produxit. Naſcitur CHRISTUS, h. e. *Deus & homo*, Deus de Patre, homo de Matre; de Patre principium vitæ, de Matre mortis finis: Matre antiquior, æterno Patri filius æquævus. Matrem neſciens genitus à Patre in cœlis non natus, in terris non genitus, naſcitur ignarus Patri. Ita verò conveniebat naſci illum, qui eſt dulcis illa radix Jeſſe, qui lilium noſtrum eſt convallium, qui viola nova, qui roſa inter ſpinas poſita, qui flos eſt Campi, omnibus patens. Roſæ flammulam ipſius amor, violæ pallentem flavedinem ejus ſubmiſſio, lilii candorem ejus puritas ſuperat, qui candidus

WELLCOME LIBRARY INSTITUTE
58700 (20)

candidus eſt ſupra nivem, & ſupra lilium niveus. Omnis autem è terrâ provenit flos, in cœlô Patrem habens, in terris Matrem. Matrem floſculus noſter fragrantiſſimus habet virginem: virginem ante partum, virginem in partu, virginem poſt partum. Riget hic facundiæ humanæ promptitudo: Obmuteſcunt Dæmones, nec quicquam ulterius, interrogati, reſponſi ferunt: ædes ſuas relinquere coguntur, & in Orcum redire. Corruit templum, quod vocabatur ÆTERNUM; templum iſtud, & Urbis & orbis impenſis Conſummatū: ac ita corruit, ut vix appareant veſtigia ruinarū. Liquefiunt ſtatuæ Capitolii; ſimulacra in Ægypto concidunt: Ipſe Auguſtus, qui Orbis videbatur Dominus, DOMINUS ſalutari renuit, quando hic DOMINANTIUM DOMINUS venit. Sed tamen multiplicantur ſtellæ: tenebras ſuas deponit nox, mirum, hoc juſtitiæ ſole adventante, illuminata. Ipſe Domini Angelus, de cœlo deſcendens, annunciat nobis gaudium magnum, quod futurum eſt omni populo. *Natus eſt*, inquit, *hodie vobis Servator, qui eſt Chriſtus Dominus in Civitate David.* Adeſt huic multitudo militiæ cæleſtis, erubeſcens quaſi cœlum habitare, Conditore in terram ſponte abjecto. Adeſt illa Principi ſuo obſequia delatura: adeſt ſummum ſuum, ſuper hoc myſterio, nobiſcum gaudium communicatura: adeſt & Cœleſti ſuo GLORIA IN EXCELSIS DEO: noctis hujus aera quam dulciſſimè mulcet. O verò ſacratiſſimam hanc mihi noctem, omni die illuſtriorem! Vidit nox iſta, quæ nulla unquam dies vidit. Hâc nocte Sol noſter non ex Undis, ſed ex ſtipulis ſurgit. Cæcus eſt, qui hâc, dulciſsime Jeſu, nocte, tuum in ſe amorē non cernit. Naſceris hâc ipsâ homo; homo inquam, nullum habens, aut habiturus peccatum, quò renaſceremur & liberaremur à peccatis, qui naſci non poteramus ſine peccatis.

Divinâ

Divinâ Creatoris imagine inſigniebatur olim homo; nunc hominis Tu ipſe Tibi imaginem ſumis Creator. Exulta filia Sion: jubila filia Jeruſalem, ecce REX Tuus venit Tibi! Ingredimini & videte filiæ Sion Regem veſtrum in diademate, quo coronatus eſt: Intremus & videamus nos quoque, *Cives optimi*, ubi paſcat, ubi cubet, quem diligit anima noſtra. Olim nemini dabatur videre faciem Dei. Moyſes tàm charus erat & commendatus Deo, ut hoc ab eô teſtimonii ferret: *Invenisti gratiam coram me, & te ipſum novi ex nomine, præ cæteris mihi charus es.* Hic notiſſimus & chariſſimus Deo famulus rem unam unicè petens: Oſtende mihi, inquit, *Domine*, faciem, oſtende mihi gloriam tuã. Hoc ipſum aliquotiens impenſiſſimè poſtquam rogitaſſet, nihilominus *Deus* id planiſſimè negans: Faciem, inquit, meam videre non poteris; non enim videbit me homo, & vivet. Opulentiſſimus Regum David, qui tot numerabat horrea ſeleɛtiſſimô triticô ſtipata; tot villas, pecude pinguiſſimâ refertas; tot penora, omnigenô ad menſam apparatu pleniſſima; tot cellas, generoſiſſimo vino ſpumantes; ille, inquam, omnium rerum abundantiſſimus, nihilominus tanquam mendicorum infimus, fami ſuæ ingemiſcens: *Satiabor*, inquit, *Satiabor, cùm videro gloriam tuam.* Eja amantiſſimi mei, ſatiemur nunc ex voto: vidimus nos & videmus hodie gloriam quaſi Unigeniti à Patre, plenam gratiæ & veritatis. Hic ipſe, qui hodie nobis natus eſt, & cujus hæc honori dicamus, ſplendor eſt Gloriæ Dei, & expreſſa imago ſubſtantiæ ejus: Idem ipſe eſt, quem Reges & Prophetæ multi deſiderarunt videre, & non viderunt. Occurramus propius ad ejus cunabula, quicquid viæ nos & illa ſeparat, mente ſuperemus; angelo que ductore, quæcunque ſubjiciebantur olim oculis, animo hodie concipiamus. Non equidem repertu

ſumi

ſumus hic Perſarum Regis Cubile, in cujus cervicali quinque millia ſemper talentûm, ſ. noſtro calculo 3275000 triceſies & bis mille milleni, ſeptingenties quinquagies mille coronati aſſerventur; cujus ſcabellum ſuppedaneum tria millia talentûm argenti, ſeu noſtræ monetæ 1800000, millies millenos, & octingenties mille coronatos contineat; cui pro pergulâ ſit vitis aurea, gemmis ponderoſa, atque è lapidibus æſtimatiſſimis in ramos penſiles formata. Neque etiam aureas Aſſveri deprehenſuri ſumus lecticas; aut illas Heliogabali, aut Commodi ſatis profectò incommodi, roſarum, liliorum, violarum, hyacinthorum, & narciſſorum foliis refertas: non argenteas Carbilii Pollionis, non Tiberii aliorumque teſtudine pellucidas; quarum fabricatores portentoſa meritò ingenia vocitat Plinius, quòd materiam quæſiverint in mari, cui incumbat homo, animal terreſtre. Neque offenſuri erimus denique hic Argentinorum aut Hieroſolymitanorum lectos eburneos: Væ, inquit Amos, qui dormitis in lectis eburneis! multo minùs culcitras Galieni, laminis aureis & argenteis obductas, aut Leporis jamjam nominati Heliogabali pulvinaria, leporino pilo, aut, quæ ſub perdicum alis creſcunt, plumis tumida. Appage iſta ſineptiarum vanitates, pro curioſulâ mortalium vaniſſimorum, immò ſæpè impuriſſimorum luxurie excogitatas; fomites libidinis, effectus prodigalitatis! Qui nobis hodie natus eſt, noſter JESULUS cujus ſunt omnes feræ ſylvarum, cujus ſunt jumenta in montibus, qui omnia cognovit volatilia cœli, cujus eſt orbis terræ & plenitudo ejus, hæc omnia nihili, aut velut ſomnia habet: exhibens nobis longè potiora, quæ mirari equidē licet, rimari non licet. Ecce enim hîc ſaturitatem eſurientem, videte fontem ſitientem, cernite abundantiam egentem, attendite lætitiam mœrentem, flammam frigentem, lu-

cem

cem in tenebris ſplendentem, ſolem noctu fulgentem. In oppidulo quaſi latitat, qui annunciatur univerſo mundo. Bethlehem eſt domus panis: naſcitur in eodem verus vitæ noſtræ panis, qui de cœlo deſcendit. Non invenit locum in diverſorio: utut enim menſuratus ſit pugillo aquas, utut Cœlos palmâ ponderaverit, utut appenderit tribus digitis molem terræ, & libraverit in pondere montes, & colles in ſtaterâ, utut in propria ſua venerit; non invenit tamen locum in diverſorio, tanquam non habiturus, creſcentibus annis, quò reclinet caput ſuum. In ſtabulum remittitur, cujus ſedes eſt cœlum, cujus ſcabellum terra. Ad viam ponitur, qui eſt ipſa via, veritas & vita. In tenebris habitat, ad cujus nutum ſydera expalleſcunt: faſciis ſtringitur libertatis vindex: ubera ſugit, qui paſcit cunctos aminantes: in matris gremiô jacet, qui ſtellâ duce Orientis ad ſe Reges trahit. Fœno ſua membra levat, qui ignis eſt conſumens, & quod jumenti ſedata fames reliquerat, adhuc expetit; qui fœnum jumentis producit, & herbam hominum ſervituti. Ita verò æternus ille & omnipotens, quia Caro factus eſt, ad fœnũ accedit: OMNIS CARO FOENUM! In præſepe reponitur, qui ſedet ad dexterã patris ſui in cœlis. Heîc vero eſt, quod arrigatis aures, qui *primas amatis ſellas in congregationibus, & primos accubitus in cœnis!* Inter pecora toleratur, quem homines reſpuunt: adeò major ubiq; brutorum in Creatorem exiſtit reverentia, quàm hominis, qui divinæ mentis particulam gerit. Optime Eſaias: Cognovit bos poſſeſſorem ſuum, & aſinus præſepe Domini ſui; Iſraël autem ipſum non cognovit, & populus Domini non intellexit. Paſtoribus primum annunciatur, qui eſt ſummus & animarum paſtor, & agnus Dei. Ovium prædicatur Curatoribus, Iſraelis oves quæſiturus. Atq; hinc eſt, quod puerum hunc tàm in abjecto habitu, faſciis ſcil. involutum, in ſtabulo, in præſepi, ſuper fœno,

inter

inter pecora jacentem venerari non dubitent ipſi Orientis Reges. Sciunt eſſe Deum, quem vident infantem; ſciunt incomprehenſibilem in cœlis, qui parvus in præſepi: glorioſum inter ſtellas, qui in faſciis eſt abjectus: ſciunt humilitatem deſiderare, qui tantâ ipſis humilitate præit, quemq; ideò tantâ ſequuntur humilitate. O felices animas, quas adeò admittit humilitatis Magiſter! Non vobis hæc dicuntur, fuci, qui faſtu turgetis: Veſtrum eſt abeſſe ab hoc præſepi, qui, excuſſo mitiſſimo divinæ humilitatis jugo, ſuperbiæ Patri Dæmoni adhæretis. Fulget ecce ſplendida Herodis aula; inter ſuperbos faſces dominatur Cæſar; nec tamen hi divini beneficii percipiunt fructum; non placent ſemper ſummo Numini, quibus mundus aſſurgit. Vos trahit ad ſe, Amantiſſimi, ſtabulum præſens, vos vocat præſepe, vos faſciæ alliciunt, vos lacrymæ invitant: quicquid cernitis, quicquid auditis ex Jeſulo veſtro, taciturno quaſi vos Clamore monet ad ulteriorem Servatoris veſtri imitationem, qui cum Paſtoribus, qui cum Orientis Regibus ſubmiſsâ hactenus humilitate animum inſtruxiſtis, qui ſimplici modeſtiâ gaviſi eſtis. Ubi eſt theſaurus noſter, ibi porrò ſit cor noſtrum! Venit ille ad nos hodie, ut nos veniremus ad Deum: circa bruta reperitur, ut, qui in bruta converſi eramus, jamjam in homines revertamur. Involvitur faſciis, ut nos à peccati jugo liberaremur: non invenit locum in diverſorio terreno, ut nos terreſtres in cœlis tantò plures haberemus manſiones. Et pro omni iſto tantoq; beneficio, unicum tantùm hocce à nobis flagitat, quod à nemine quidem non præſtari poteſt, quò nimirum ſimiles ipſi nos in poſterū reddamus. Lucifer olim Angelorum venuſtiſſimus, immortalium formoſiſſimus, *aſcendam*, inquit, *ſuper altitudinem nubium, ſimilis ero Altiſſimo.* Simile quid affectabat Eva, poſtquam ipſam decepiſſet colubrimus ſermo: *Eritis ſicut Dii.* Sed quàm ille cum hac ipsâ

miſerrimè

miſerrimè corruit, in imum unà ruentibus & omnibus illius ſociis, & hujus omnibus filiis. Sed & poſtea Alexander Macedo, Nabuchodonoſar, Herodes Agrippa, memoratus modo Commodus, Caligula, Domitianus palàm ſalutari *Dominus Deus noſter* voluerunt. Aſt quàm miſerrimi illi graviſſimè ſunt puniti, cumq; DEUM affectarent, infra homines etiam ſunt abjecti? Verùm ſublato faſtu iſto, ſublato omni auro, redierunt nunc aurea ſecula, quibus non velle ſolùm, ſed & eſſe licet ſimilem Deo. Non neceſſe eſt ſupra altitudinem nubium aut ſuper aſtra in Cœlum conſcendere, & ſolium ſuum exaltare, non auri argentiq; montes corradere; ex hac materia non poteſt imago exprimi, ſimilis Deo: neq; neceſſe eſt prætextas veſtes oſtentare, Deus nudus eſt: non, famæ inhiare; Deus humilis eſt: non, ſervorum turbam alere; ipſe Deus noſter ſervi formā induit; nō robur & vires præſe ferre, haud ipſi beneplacitum eſt in robore equi: In contrariū jam eſt nitendum, cumq; propriæ abnegationis myrrhâ, ſi Deo ſimiles aſſe volumus, cum devotæ gratitudinis thure, cum amoris infucati auro ad humilitatem ſtabuli eſt deſcendendum, in bona illâ, quam ipſi cœlites nobis apprecantur, voluntate. Hæc uti tam in mendiculum abjectiſſimum, quàm in Regem, quàm in Monarcham ſummum eadit, atq; ſubſilire in Cœlum ex angulo poteſt; ita in eâdem læti diem huncce lubentesq; celebremus, æternum diem fideliter expectantes, per eum, qui nobis æternus in tempore natus eſt, JESUM CHRISTUM, qui, poſtquam in gloriâ ſuâ apparuerit, denuó nos ſimiles ſibi, gloriæq; ſuæ participes reddet. P. P. ſub ſigill. Rector. d. XXV. Decembr. Anno 1668. cujus non exodum tantùm, ſed & inſtantis novi anni exordium, omnibus vobis & ſingulis auſpicatiſſimum cordicitùs precor.